

I medfør af § 37 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. De selvstyrejede døgninstitutioner har til opgave, at sørge for, at der opstartes en undersøgelse af medarbejdertrivslen og, at man efterfølgende udarbejder en betænkning omkring hvordan de nødvendige tiltag for, at få den bedst mulige medarbejdertilfredshed kan iværksættes – hvor langt er man nået med dette arbejde?**
- 2. Hvis disse undersøgelser skal gennemføres med grundlag i APV og det lovgivningsmæssige grundlag i øvrigt (eller udfra dette), og disse skal foretages mindst hvert tredje år, hvor store udgifter skal der da skønsmæssigt afsættes som ekstrabevilling?**
- 3. Hvor langt er Naalakkersuisut kommet med tilfredshedsundersøgelsen af de selvstyrejede døgninstitutioner, hvor man skulle udarbejde en betænkning omkring, at iværksætte undersøgelser af beboertilfredsheden og de pårørendes tilfredshed?**
- 4. Hvor store omkostninger regner man med, at de forskellige velfærds- og tilfredshedsundersøgelser skønsmæssigt kommer til at koste, for eksempel hvis man skulle foretage disse undersøgelser hvert andet år?**

(Medlem af Inatsisartut, Laura Táunâjik, Siumut)

Begrundelse:

Hvordan kan vi sikre os, at rammebetingelserne for medarbejderne i de selvstyredrevne døgninstitutioner bliver så gode og betryggende som muligt? Dette spørgsmål har altid fyldt meget i mine tanker.

Beboerne på døgninstitutionerne er for de flestes vedkommende kendetegnet ved, at de er yderst svagelige, hvorfor de velfærds-mæssige rammebetingelser skal være organiseret så godt og betryggende som muligt på disse institutioner. På disse institutioner er det først og fremmest institutionslederne der er ansvarlige for, at disse forhold fungerer tilfredsstillende. Det er således ligeledes de enkelte institutionsledere, der er ansvarlige for, at medarbejdertrivselen fungerer

tilfredsstillende, og endelig er lederne også ansvarlige for, at medarbejderne indbyrdes respekterer hinanden og har et godt arbejdsklima.

Det er landsstyreområdet for det sociale område, familieområdet, ligestilling og lovgivningsrådets departementet, der udøver kontrol med døgninstitutionerne og det er derfor departementet, der med øjeblikkelig varsel kan skride ind, såfremt man skulle få kendskab til eventuelle utilfredsstillende forhold. Spørgsmålet er herefter hvordan vi kan sikre os, at de korrekte oplysninger når frem til departementet såfremt, at der skulle opstå utilfredsstillende forhold, dog er det vigtigt, at man kan skride ind før problemerne vokser sig for store, således, at man kan skride tidligt ind og løse problemerne i tide.

For de enkelte medarbejderes vedkommende, må det være meget udfordrende hvis de skal rejse sig, og kritisere de eksisterende forhold, hvilket især vil være gældende hvis arbejdspladsen ikke er ordentligt organiseret, og hvis årsagen til problemerne ligger hos ledelsen vil det være endnu sværere.

Endvidere vil det også være udfordrende for beboerne og deres familier, hvis de skal påpege ting der ikke fungerer, fordi det at kritisere medarbejdere, som de er direkte afhængige af vil være meget svært.

Her tænker jeg endvidere på, om man ikke kan tilpasse de metoder der anvendes, således det bliver mere fordelagtigt for alle og således, at en velfærds- og tilfredshedsundersøgelse kan optimeres – ikke mindst fordi medarbejdertrivselsundersøgelsen og beboertilfredshedsundersøgelsen kan gennemføres anonymt.

I slutningen af året 2015 stillede jeg spørgsmål til Naalakkersuisut (§ 37 nr. 289/2015), hvor jeg stillede spørgsmålstegn ved hvorvidt Selvstyrets virksomheder forsåvidt det angår døgninstitutionerne, nogensinde havde gennemført status i forbindelse med medarbejdertilfredshedsundersøgelser, eller om beboerne og deres familiers tilfredshed nogensinde var blevet undersøgt. Det viste sig dengang, at der aldrig har været foretaget undersøgelser i denne retning. Endvidere spurgte jeg Naalakkersuisut, om de havde planer om sådanne undersøgelser i fremtiden.

Naalakkersuisut fremhævede i deres svarredegerelse, at der forsåvidt det gælder døgninstitutionsrådets organisation som sådan foregår en udviklingsproces og, at man i den forbindelse var i færd med, at udvikle modeller til, at beboerne og deres familier kunne opnå bedre medbestemmelse. I forbindelse med Naalakkersuisuts svarskrivelse fremgik det, at man endnu ikke havde afsat en deadline for hvornår medbestemmelsesordningen skulle ikrafttræde og hvordan den skulle se ud i praksis, men man påpegede dog, at en tilfredsundersøgelse ville være en mulighed man med fordel kunne benytte sig af.

Naalakkersuisut gjorde endvidere i deres svarredegørelse klart, at en organisationsudvikling ville være at foretrække, da man dermed ville kunne smække flere fluer med et smæk, idet man mente, at en undersøgelse af medarbejdertilfredsheden ville være en god pejling for standarden i virksomheden.

Naalakkersuisut påpegede i denne forbindelse endvidere, at Finansdepartementet- Arbejdsmarkedesdepartementet, ville kunne være behjælpelige med at få undersøgt velfærden ude på de selvstyrejede institutioner men, at Departementet ville kræve, at såfremt der skulle foretages nogen form for hjælp, at beboerne i så tilfælde skulle aktiveres enten via Departementet eller via døgninstitutionen.

Jeg ønsker, at mit spørgsmål bliver besvaret indenfor 10 på hinanden følgende arbejdsdage.